

P.Z. br. 197

HRVATSKI SABOR

Klasa: 701-01/08-01/04

Urbroj: 65-08-02

Zagreb, 21. listopada 2008.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 137. 153. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 21. listopada 2008. godine uz prijedlog da se sukladno članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila prof. dr. sc. Ivana Šimonovića, ministra pravosuđa, te Dražena Bošnjakovića i Marinu Dujmović Vuković, državne tajnike Ministarstva pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Luka Bebić

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

P.Z. br. 197

Klasa: 701-01/08-02/04

Urbroj: 5030106-08-1

Zagreb, 21. studenoga 2008.

REPUBLIKA HRVATSKA
61 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 21-11-2008		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
701-01/08-02/04	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-08-01	1	-

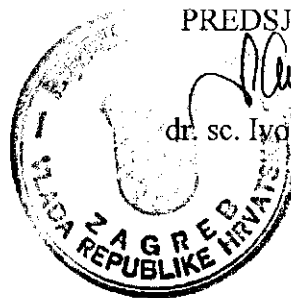
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske, članka 129. i članka 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njezovih radnih tijela, Vlada je odredila prof. dr. sc. Ivana Šimonovića, ministra pravosuđa, te Dražena Bošnjakovića i Marinu Dujmović Vuković, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa.

PREDSJEDNIK

dr. sc. Ivo Sanader

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

I USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu nalazi se u odredbama članka 124. Ustava Republike Hrvatske.

II OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM I POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA

1. Zakon o državnom odvjetništvu donesen je 2001. godine. Primjena Zakona i tumačenje pojedinih odredbi zahtjevali su u proteklom razdoblju da se njegove pojedine odredbe dograde na način da bi bile jasnije i preciznije u svojoj primjeni. Stoga je ovaj Zakon mijenjan 2007. godine.

S obzirom da se sadašnji članak 13. ovoga Zakona često različito tumači, potrebno je ovaj članak izmijeniti i preciznije odrediti njegov sadržaj i izričaj.

Iako iz pojedinih odredbi Zakona o državnom odvjetništvu proizlazi kako je zamjenik državnog odvjetnika neovisan u radu i donošenju odluke u predmetu koji mu je dan u rad bilo je nužno to u Zakon i izrijekom unijeti. Naime, često se u praksi pogrešno tumači odredba stavka 1. ovog članka koja se odnosi na odgovornost državnog odvjetnika za rad državnog odvjetništva u cjelini, pa i za odluke koje državno odvjetništvo donosi na način da zamjenik državnog odvjetnika osim u postupku pred sudom nije samostalan i ne može sam donijeti odluku.

Takovo tumačenje Zakona je pogrešno, jer je izrijekom u članku 26. Zakona određeno kada i na koji način državni odvjetnik ima pravo dati uputu zamjeniku za rad i postupanje u pojedinom predmetu. Člankom 26. ovoga Zakona propisan je način davanja upute i prava zamjenika koji smatra da je dana uputa pogrešna.

Kako se je odredba stavka 2. dosadašnjeg članka 13. Zakona mogla tumačiti na gore opisani način, a imajući u vidu i prigovore koji su se pojavili tijekom pregovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji da zamjenici državnog odvjetnika nisu samostalni i neovisni u donošenju odluke u konkretnom predmetu, to je članak 13. izmijenjen kako ne bi postojale nikakve dvojbe. U stavku 3. članka 13. propisano je da se predmeti u rad daju zamjenicima na način propisan Pravilnikom o unutarnjem poslovanju. Pravilnikom je određeno da se novi predmeti koji su primljeni tijekom dana raspoređuju zamjenicima u rad na način da se razvrstaju ili prema vremenu primitka ili abecednom redoslijedu i zatim se zadužuju pojedini zamjenici.

Stavkom 4. ovoga članka određuje se da su zamjenici odgovorni za rad u predmetu koji im je dodijeljen i ovlašteni su poduzimati u tom predmetu sve radnje. Neovisnost zamjenika ograničena je jedino davanjem obvezne upute za postupanje u skladu s člankom

26. ovoga Zakona i u tom slučaju odgovornost za odluku preuzima državni odvjetnik. Stavak 5. ovoga članka odnosi se na ovlasti zamjenika u zastupanju i što je i do sada bilo propisano u Zakonu. Radi jasnoće je navedeno da mu državni odvjetnik može dati u skladu s člankom 26. ovoga Zakona naputak za zastupanje na raspravi. To će biti na primjer slučaj kad državni odvjetnik nakon pribavljenog mišljenja sjednice odjela ocijeni da je potrebno predložiti nove dokaze, a zamjenik smatra kako to nije bilo potrebno.

Ipak potrebno je naglasiti kako samostalnost i neovisnost zamjenika državnog odvjetnika nije jednaka samostalnosti i neovisnosti suca i to ne samo zbog toga što mu državni odvjetnik može dati obvezni naputak za postupanje u konkretnom predmetu već i zbog ustavnog položaja državnog odvjetništva. Državni odvjetnik prema stavku 1. ovoga članka odgovara za rad državnog odvjetništva, pa i za odluke koje državno odvjetništvo donosi. Pored toga člankom 33. stavkom 1. i 2. ovoga Zakona propisano je kako je o predmetima od posebnoga državnog interesa ili u kojima se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja, niže državno odvjetništvo dužno je izvijestiti više državno odvjetništvo o već poduzetim radnjama, kao i o svojim daljnjim namjerama. Također je Glavni državni odvjetnik dužan izvijestiti ministra nadležnog za poslove pravosuđa o predmetima općeg značaja, kao i o kaznenim prijavama protiv sudaca Ustavnog suda RH, zastupnika u Hrvatskom saboru, članova Vlade Republike Hrvatske, sudaca i državnih odvjetnika. Da bi državni odvjetnik imao nadzor nad radom i mogao ispuniti svoje zakonske obveze bilo je nužno, a kako bi se izbjegle nejasnoće i moguće dvojbe, u stavku 6. ovoga članka propisati da je zamjenik državnog odvjetnika dužan na zahtjev državnog odvjetnika upoznati ga s radom u pojedinom predmetu i odlukom koju namjerava donijeti, a također je dužan upoznati državnog odvjetnika s radom na pojedinom predmetu od posebnog državnog interesa ili u kojem se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja.

Što se tiče ostalih poslova državnog odvjetništva obzirom na unutarnji ustroj državnog odvjetništva, te poslove obavlja zamjenik državnog odvjetnika u skladu s zakonom (Zakon o kaznenom postupku, Zakon o parničnom postupku i dr.), te prema uputama državnog odvjetnika.

2. Člankom 61. stavak 1. Zakona o državnom odvjetništvu određeno je da se prilikom prvog stupanja na državnoodvjetničku dužnost zamjenici državnog odvjetnika imenuju na vrijeme od pet godina. Stavkom 2. ovoga članka propisano je da tek nakon ponovnog imenovanja zamjenik državnog odvjetnika obavlja svoju dužnost stalno. Ova odredba primjenjuje se od 2008. godine od kada su počeli postupci ponovno imenovanja zamjenika državnih odvjetnika koji su imenovani na vrijeme od pet godina. Zamjeniku državnog odvjetnika koji nije ponovno imenovan prestaje državnoodvjetnička dužnost po sili zakona. U sadašnjem članku 68. ovoga Zakona nije bilo propisano da zamjeniku državnog odvjetnika koji nije ponovno imenovan prestaje državnoodvjetnička dužnost po sili zakona. Stoga je članak 68. ovoga Zakona trebalo nadopuniti kako bi se riješilo tko u ovom slučaju donosi rješenje kojim se utvrđuje nastupanje te okolnosti.

3. Glavno tajništvo Vijeća EU zatražilo je od Republike Hrvatske da iskaže mogući doprinos civilnim misijama u EU. Republika Hrvatska uključila se na odgovarajući način u mehanizme suradnje u okviru Europske sigurnosti i obrambene politike (ESOP), kao i na suradnju s Eurojust-om, a što je obveza Republike Hrvatske u okviru poglavlja 31. «Vanjska, sigurnosna i obrambena politika». S obzirom da je Ministarstvo pravosuđa tijekom 2007. godine pozvano da se uključi u ove aktivnosti s ciljem pretpostavki za uključivanje i pravosudnih dužnosnika kao i pravosudnih službenika i namještenika i službenika zatvorskog

sustava u mirovne misije, bilo je nužno u Zakonu o državnom odvjetništvu propisati mogućnost da se državni odvjetnici odnosno zamjenici državnog odvjetnika mogu uputiti u međunaroc na pravnosudna tijela i međunarodne misije.

4. Konačnim prijedlogom Zakona o državnom odvjetništvu predlaže se da se u članku 107a. doda novi stavak kojim se propisuje da ukoliko državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne izvrše obvezu davanja izvješća o svojoj imovini, stalnim prihodima, te imovini bračnog druga i maloljetne djece u roku od 30 dana od stupanja na državnoodvjetničku dužnost, da će ih Glavni državni odvjetnik pozvati da u daljnjem roku od 15 dana dostave tražene podatke. Ukoliko državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ni u ovom roku ne dostavi tražene podatke, Glavni državni odvjetnik ili ministar nadležan za poslove pravosuđa pokrenut će protiv državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika stegovni postupak zbog stegovnog djela iz članka 84. stavak 2. točka 2. ovoga Zakona.

5. Odredba članka 22. Ustavnog zakona o zaštiti prava nacionalnih manjina propisuje obvezu pravosudnih tijela da kod zapošljavanja službenika i namještenika vode računa i o nacionalnoj strukturi odnosno o zapošljavanju pripadnika nacionalnih manjina u pravosudna tijela. Stoga se u članku 123. dodaje novi stavak 3. kojim se propisuje obveza da kod prijama državnih službenika i namještenika u državna odvjetništva vodi računa o zastupljenosti službenika i namještenika pripadnika nacionalnih manjina.

S obzirom da je u okviru reforme pravosudnog sustava predviđena racionalizacija sudačke mreže, a time i racionalizacija mreže državnih odvjetništava, koja će biti provedena kroz Zakon o područjima i sjedištima državnih odvjetništava, predlaže se da državnim odvjetnicima u državnim odvjetništvima koja se spajaju, danom spajanja prestaje dužnost, i da nastavljaju sa radom kao zamjenici državnog odvjetnika u spojenom državnom odvjetništvu.

Kada državni odvjetnici prestanu obnašati svoju dužnost radi spajanja državnih odvjetništava, državni odvjetnik neposredno višeg državnog odvjetništva odredit će zamjenika državnog odvjetnika iz tih državnih odvjetništava odnosno zamjenika državnog odvjetnika iz neposredno višeg državnog odvjetništva da obavlja poslove državnoodvjetničke uprave do imenovanja novog državnog odvjetnika spojenog državnog odvjetništva ali najdulje do godinu dana. Također se predlaže da u slučaju spajanja državnih odvjetništava, službenici i namještenici tih državnih odvjetništava budu preuzeti sukladno odredbama Zakona o državnim službenicima.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2008. godinu nije potrebno osigurati dodatna sredstva.

IV. RAZLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Odredbom čl. 159. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, broj 6/2002, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 39/2008 i 86/2008) predviđena je mogućnost da Zakon bude donijet i po hitnom postupku. S obzirom da se ovim Zakonom uređuje upućivanje državnih odvjetnika i njihovih zamjenika u međunarodne misije, potrebno je ovaj Zakon donijeti po hitnom postupku.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Prilaže se tekst Konačnog prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu.

VI. TEKST ODREDBA VAŽEĆEG ZAKONA

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

Članak 1.

U Zakonu o državnom odvjetništvu (»Narodne novine«, br. 51/01, 16/07, 58/06 i 20/07) članak 13. mijenja se i glasi:

«Članak 13.

(1) Državni odvjetnik obavlja poslove iz nadležnosti državnog odvjetništva, zastupa državno odvjetništvo, odgovoran je za rad državnog odvjetništva i upravlja državnim odvjetništvom.

(2) U državnom odvjetništvu može biti imenovan jedan ili više zamjenika državnog odvjetnika

(3) Zamjenici državnih odvjetnika zadužuju se pojedinim predmetima s područja kaznenog, građanskog ili upravnog prava na način kojim se osigurava nepristrana i nezavisna raspodjela predmeta. Način dodjele predmeta u rad uređuje se Pravilnikom o unutarnjem poslovanju.

(4) Zamjenik državnog odvjetnika odgovoran je za rad u predmetu koji mu je dodijeljen i ovlašten je poduzimati sve radnje za koje je po zakonu ovlašten državni odvjetnik. Neovisnost u radu i donošenju odluke može se ograničiti samo na način propisan u članku 26. ovoga Zakona.

(5) Zamjenik državnog odvjetnika ovlašten je, kada zamjenjuje državnog odvjetnika, obavljati u postupku pred sudom ili drugim državnim tijelom sve radnje za koje je po zakonu ovlašten državni odvjetnik. Državni odvjetnik mu može na način propisan u članku 26. Zakona dati naputak za postupanje.

(6) Zamjenik državnog odvjetnika dužan je na zahtjev državnog odvjetnika upoznati ga s radom u pojedinom predmetu i odlukom koju namjerava donijeti, a također je dužan upoznati državnog odvjetnika s radom na pojedinom predmetu od posebnoga državnog interesa ili u kojem se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja.

(7) Zamjenik državnog odvjetnika obavlja i druge radnje sukladno ovom Zakonu i uputama nadležnoga državnog odvjetnika.“

Članak 2.

U članku 68. stavku 1. iza podstavka 2. dodaje se novi podstavak koji glasi:

«- istekom vremena od pet godina, ako ponovno ne bude imenovan na državnoodvjetničku dužnost,»

Dosadašnji podstavak 3. postaje podstavak 4.

Članak 3.

(1) U članku 81. stavku 1. riječ: «zamjenik» zamjenjuje se sa riječi: «državni tajnik», a iza riječi: «za poslove pravosuđa» dodaju se riječi: «ili na dužnost u međunarodnim pravosudnim tijelima i međunarodnim misijama.»

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

«(5) Ministar pravosuđa posebnim pravilnikom utvrdit će uvjete za upućivanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u međunarodna pravosudna tijela ili međunarodne misije.»

Članak 4.

U članku 107a. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

«(4) Ako državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne izvrši obvezu iz stavka 1. i 2. ovoga članka, Glavni državni odvjetnik pozvat će ga da u daljnjem roku od 15 dana dostavi tražene podatke ili da dopuni dostavljene podatke. Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ni u ovom roku ne dostavi tražene podatke, Glavni državni odvjetnik ili ministar nadležan za poslove pravosuđa pokrenut će protiv državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika stegovni postupak zbog stegovnog djela iz članka 84. stavak 2. točka 2. ovoga Zakona.»

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.»

Članak 5.

U članku 123. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

«(3) Kod prijama službenika i namještenika u državna odvjetništva mora se voditi računa o zastupljenosti službenika i namještenika pripadnika nacionalnih manjina.

(4) U slučaju spajanja državnih odvjetništava službenici i namještenici državnih odvjetništava koja se spajaju biti će preuzeti sukladno odredbama Zakona o državnim službenicima.»

Članak 6.

Iza članka 152. dodaje se članak 152a. koji glasi:

«Članak 152a.

(1) Državni odvjetnici u državnim odvjetništvima koja se spajaju, danom spajanja tih državnih odvjetništava prestaju obnašati dužnost i nastavljaju s radom kao zamjenici državnog odvjetnika u spojenom državnom odvjetništvu.

(2) Kada državni odvjetnici prestanu obnašati svoju dužnost radi spajanja državnih odvjetništava, državni odvjetnik neposredno višeg državnog odvjetništva odredit će zamjenika državnog odvjetnika iz tih državnih odvjetništava, odnosno zamjenika državnog odvjetnika iz neposredno višeg državnog odvjetništva da obavlja poslove državnoodvjetničke uprave do imenovanja novog državnog odvjetnika spojenog državnog odvjetništva, ali najdulje do godinu dana.»

Članak 7.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1. – ovim člankom otklanjaju se pogrešna tumačenja dosadašnjeg članka 13. Zakona o državnom odvjetništvu, te se ovaj članak mijenja tako da se određuje što se smatra odgovornosti državnog odvjetnika za rad državnog odvjetništva u cjelini. Ovom izmjenom određuje se da su zamjenici državnog odvjetnika odgovorni za rad na predmetu koji im je dodjeljen i ovlašteni su poduzimati u tom predmetu sve radnje. Neovisnost zamjenika državnog odvjetnika ograničena je jedino davanjem obvezne upute za postupanje u skladu s člankom 26. Zakona o državnom odvjetništvu i u tom slučaju odgovornost za odluku preuzima državni odvjetnik. Da bi državni odvjetnik imao nadzor nad radom i mogao ispuniti svoje zakonske obveze bilo je nužno, a kako bi se izbjegle nejasnoće i moguće dvojbe u stavku 6., propisati da je zamjenik državnog odvjetnika dužan na zahtjev državnog odvjetnika upoznati ga s radom u pojedinom predmetu i odlukom koju namjerava donijeti, a također je dužan upoznati državnog odvjetnika s radom na pojedinom predmetu od posebnog državnog interesa ili u kojem se pojavljuju složena, činjenična i pravna pitanja.

Članak 2. – Člankom 61. stavak 1. Zakona određeno je da se prilikom prvog stupanja na državnoodvjetničku dužnost zamjenici državnog odvjetnika imenuju na vrijeme od pet godina. Sukladno stavku 2. članka 61., tek nakon ponovnog imenovanja zamjenik državnog odvjetnika obavlja svoju dužnost stalno.

Od 2008. godine počela je primjena članka 61. ovoga Zakona i počeli su postupci ponovnog imenovanja zamjenika državnog odvjetnika koji su bili imenovani na vrijeme od pet godina. Zamjeniku državnog odvjetnika koji nije ponovno imenovan prestaje državnoodvjetnička dužnost po sili zakona. U sadašnjem članku 68. nije bilo navedeno kao razlog prestanka dužnosti po sili zakona neimenovanje sukladno članku 61., te je stoga ovaj članak trebalo nadopuniti kako bi se riješilo tko u ovom slučaju donosi rješenje kojim se utvrđuje nastupanje te okolnosti.

Članak 3. - Dopunom članka 81. Zakona o državnom odvjetništvu propisuje se da državni odvjetnik odnosno zamjenik državnog odvjetnika može biti upućen u međunarodna pravosudna tijela i međunarodne misije i ovlašćuje se ministar pravosuđa da posebnim pravilnikom utvrdi uvjete za upućivanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u međunarodna pravosudna tijela i međunarodne misije.

Članak 4. – u članku 107a. dodaje se stavak 4. kojim se propisuje da ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne izvrše obvezu davanja izvješća o svojoj imovini, stalnim prihodima, te imovini bračnog druga i maloljetne djece u roku od 30 dana od stupanja na državnoodvjetničku dužnost, Glavni državni odvjetnik pozvat će ih da u daljnjem roku od 15 dana dostave tražene podatke. Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ni u ovom roku ne dostavi tražene podatke, Glavni državni odvjetnik ili ministar nadležan za poslove pravosuđa pokrenut će protiv državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika stegovni postupak zbog stegovnog djela iz članka 84. stavak 2. točka 2. ovoga Zakona. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. koji se mijenja na način da ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini jer je do sada bilo propisano da ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom propisuje oblik i sadržaj izvješća o imovini.

Članak 5. – U članku 123. dodaju se novi stavci 3. i 4. U stavku 3. propisuje se obveza da se kod prijama službenika i namještenika u državna odvjetništva vodi računa i o nacionalnoj strukturi odnosno da se vodi računa o zastupljenosti službenika i namještenika pripadnika nacionalnih manjina, uvažavajući odredbu članka 22. Ustavnog zakona o zaštiti prava nacionalnih manjina. U stavku 4. posebno je određeno da će u slučajevima spajanja državnih odvjetništava službenici i namještenici državnih odvjetništava koja se spajaju biti preuzeti sukladno Zakonu o državnim službenicima i namještenicima.

Članak 6 – Ovim člankom dodaje se novi članak 152a. kojim se propisuje da državni odvjetnici u državnim odvjetništvima koja se spajaju, danom spajanja tih državnih odvjetništava, prestaju obnašati dužnost i nastavljaju sa radom kao zamjenici državnog odvjetnika u spojenom državnom odvjetništvu. Kada državni odvjetnici prestanu obnašati svoju dužnost radi spajanja državnih odvjetništava, državni odvjetnik neposredno višeg državnog odvjetništva odredit će zamjenika državnog odvjetnika iz tih državnih odvjetništava odnosno zamjenika državnog odvjetnika iz neposredno višeg državnog odvjetništva da obavlja poslove državnoodvjetničke uprave dok ne bude imenovan državni odvjetnik spojenog državnog odvjetnika ali najdulje do godinu dana.

Članak 7 – ovim člankom određuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

VI. TEKST ODREDBA VAŽEĆEG ZAKONA**ZAKON O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU**
(«Narodne novine», broj 51/01 i 16/07)

Članak 13.

(1) Državni odvjetnik obavlja poslove iz nadležnosti državnog odvjetništva, zastupa državno odvjetništvo, odgovoran je za rad državnog odvjetništva i upravlja državnim odvjetništvom.

(2) U državnom odvjetništvu može biti imenovan jedan ili više zamjenika državnog odvjetnika. Zamjenik državnog odvjetnika ovlašten je, kada zamjenjuje državnog odvjetnika, obavljati u postupku pred sudom ili drugim državnim tijelom sve radnje za koje je po zakonu ovlašten državni odvjetnik. Zamjenik državnog odvjetnika obavlja i druge radnje sukladno ovom Zakonu i uputama nadležnoga državnog odvjetnika.

Članak 68.

»(1) Zamjeniku državnog odvjetnika prestaje državnoodvjetnička dužnost po sili zakona u državnom odvjetništvu u koje je imenovan:

- smrću,
- kad navrší 70 godina života,
- danom stupanja na službu u drugom državnom odvjetništvu, odnosno pravosudnom ili državnom tijelu.

(2) Rješenje kojim se utvrđuje nastupanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka donosi državni odvjetnik onoga državnog odvjetništva u kojem je zamjenik državnog odvjetnika obnašao dužnost i dostavlja ga Državnoodvjetničkom vijeću i ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.«

Članak 81.

(1) Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za ministra, zamjenika ili za drugoga dužnosnika u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, državnoodvjetnička dužnost mu miruje dok obnaša dužnost na koju je imenovan u izvršnoj vlasti.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak, može biti raspoređen i na druge poslove u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, ali ne dulje od dvije godine, za koje vrijeme mu državnoodvjetnička dužnost miruje.

(3) U slučaju iz stavka 1. i 2. ovoga članka državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.

(4) Odluku o rasporedu državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika prema stavku 2. ovoga članka donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa uz suglasnost Glavnoga državnog odvjetnika.

Članak 107.a

(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika obvezni su u roku od 30 dana od dana stupanja na dužnost podnijeti ministru pravosuđa i Glavnom državnom odvjetniku izvješće o svojoj imovini, stalnim приходima te imovini svoga bračnog druga i maloljetne djece na taj dan, te izvješće po prestanku državnoodvjetničke dužnosti, ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene istekom godine u kojoj je promjena nastala.

(2) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovoga članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto prihoda državnog odvjetnika odnosno zamjenika državnog odvjetnika.

(3) Prije nego što izvrši obveze iz stavka 1. ovoga članka dužnosnik ne može primiti plaću.

(4) Oblik i sadržaj izvješća propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.«

Članak 123.

(1) Broj službenika i namještenika za obavljanje stručnih uredskih i tehničkih poslova utvrđuje državni odvjetnik uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

(2) Zasnivanje i prestanak radnog odnosa službenika i namještenika, plaće i ostala prava, obveze i odgovornosti iz rada, potrebnoj školskoj spremi, trajanju i obavljanju vježbeničke prakse, uvjetima za polaganje stručnog ispita, program i način polaganja tog ispita te druga pitanja s tim u svezi uređuje se propisima koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike.

